

Бережливий господар

Олег Паламарчук

Микита Гайдук — перший багач. У нього найвища хата, навколо неї великий сад, а біля воріт зустрічає рідких гостей найзліший, певне, пес у всьому селі.

Родина Гайдуків жила завжди скромно. Хліб, цукор, сало ховали від дітей у скриню під замок. Їжа — пісна: борщ, каша. Господиня поварить у горшку сало кілька хвилин — і підвішує на сволок, залишає на наступну заварку борщу.

Може, така ощадливість і привела до теперішніх достатків родину Гайдуків. Тільки не позаздриш їм, а особливо дітям. Рясно вродить яблуками сад — так батько забороняє обривати.

— Дочекаємося Спаса, нехай Бог освятить, — наказує він дітям.

Але навіть і після свята батько дозволяє їсти лише падалиці, щоб нічого не пропадало. Раз запитався у нього сусід:

— Микито, смачні у тебе яблука?

— Не знаю, — знизав плечима господар, — я і не розкуштував їх як слід. Яблука так швидко псуються, що ми починаємо з підгнилих, а потім і закінчуємо такими ж. Добрих шкода брати — не по-господарськи.